

ἀφ' ἐτέρου δὲ περιεπτελλετο καὶ καθωδηγεῖτο ἡ ἀπειρίοριστος πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον τάσις, ἡδυνάτ' οἱ πολλὰ νὰ γράφῃ καὶ εἰς λίαν μεμακρυσμένον σημεῖον ἀπὸ τοῦ προκειμένου νὰ ἐκφύγῃ.

Ὡς τελευταῖον παράδειγμα ἀποπείρας ζημεύσεως καὶ ἐκκληϊκεύσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εὐρίσκωμεν τὴν τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου πράξιν, λαμβάνοντας τὰ ἀργυρὰ σκεύη τῶν ἐκκλησιῶν, ὅπως χωνεύσῃ αὐτὰ καὶ μετατυπώσῃ εἰς νομίσματα, δι' αὐτῶν δὲ ἀποτίσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ζένων στρατιωτῶν, οὓς ἐλλείπει μαχίμων ἀνδρῶν, ἐνῶ ὑπερέβριθον τὰ μοναστήρια, ἡναγκάσθη νὰ προτλάβῃ. Πλήρης πατριωτισμοῦ καὶ κατανύξεως ἔλεγε τότε, κατὰ τὸν Φραντζήν, διενεργῶν ταῦτα ὁ ἀείμνηστος οὗτος αὐτοκράτωρ. « Ἄν ὁ Θεὸς τὴν πόλιν λυτρώσῃται, τετραπλοῦν ἀποδώσωμαι τῷ Κυρίῳ μου ». Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἐδέχτη ἐν τέλει νὰ πέσῃ μετὰ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμενος, παρέχων τρανὸν μαρτύριον ὅτι δὲν δύναται ποτε τὸ συμφέρον, ἡ δόξα καὶ ἡ σωτηρία τῆς Ἐκκλησίας νὰ εὐρίσκηται ἐκτὸς καὶ ἀνεξάρτητος τῆς τοῦ κράτους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΗΠΟΥΡΙΑΝΣ.

ΠΡΟΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΣΤΑΘΜΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΟΝΤΩΝ ΑΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΤΗΣ ΓΗΣ—ΚΕΝΤΡΑ ΕΜΦΑΝΕΙΑΣ—Η ΑΡΧΙΚΗ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΠΑΥΛΙΣΙΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε ἀριθμὸν 39).

Μέχρις ὧδε παρέλιπον τοὺς ἐξαιρετικοὺς τύπους, οἳ εἰσιν οἱ τῶν διδελφῶν εἴτε μαρσποφόρων, τῶν κωδῶν, τῶν μακιῶν (makis) κτλ., διότι μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιχειρηματισθῶ ἐκ τῶν ἀπεπλανητικῶν μορφῶν, ἐπέμενον νὰ δείξω τοὺς νόμους ἐν ἐνεργείᾳ ἐν ταῖς εἰδέσιν, ὧν ὁ ὁργανισμὸς τυγχάνει. ὡς εἶπεν, ὠρισμένος· ἀλλ' οἱ ἐκθεσμοὶ τύποι νὰ διδάσκοντες ἡμᾶς πράγματα, μεγάλην ὡς ἐκ τούτου κέκτηνται τὴν σπουδαιότητα.

Οἱ τύποι οὗτοι σχεδὸν πάντοτε χαρακτηρίζουσιν εἴτε τὰ μεγάλᾳ καὶ πρώτιστα, εἴτε τὰ δευτερεύοντα τῆς ἐμφανείας τῶν ζώων κέντρα, ἢτοι τὰς γεωγραφικὰς περιφερείας. Περιοριζόμενος εἰς μόνον τὰ μαρσποφόρα, ἀναμνηστικῶς ὅτι ἡ Αὐστραλία ἐνέχει τὰ ἐαυτῆς μαρσποφόρα· ἡ μεσημβρινὴ Αὐστραλία τὸν ὀρνιθόρυγχον, ἡ ὑπερθόρειος Ἀμερικὴ τὸν μοσχοφόρον βοῦν, ἡ κεντρικὴ Ἀμερικὴ τὰ κωδᾶ, ἡ Ἀφρικὴ τὴν καμηλοπάρδαλιν, ἡ Ἀσία τὸ yak, τὸ Εὐέλπι ἡ

κρωτήριον τὴν δορκάδα (ghou), ἡ Μαδαγασκάρη τοὺς μακίᾱς (makis καὶ τὸ aye aye), ἡ Γαβὼν τὸν γορίλλον κτλ.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπίσης ἐστὶν μετὰ τῶν θηλαστικῶν προφανῶς ἐκθεσμός τις τύπος. Μόνος αὐτὸς, φέρ' εἶπεν, ἐστὶ κατεσκευασμένος ἐπιτηδεύει πρὸς ὀρθίαν στάσιν, μόνος δὲ κέκτηται ἀληθεῖς πόδας καὶ ἀληθεῖς χεῖρας, μόνος ἐμφαίνει ἀνάπτυξιν ἐγκεφάλου μέχρι τοῦ ὑπάρχοντος προτοῦσαν βαθμοῦ, μόνος δ' ἐπὶ τέλους κατέχει τὴν ἔσχατον ἐκείνην τῆς διανοίας δύναμιν, δι' ἧς κύριος καθίσταται παντὸς τοῦ περὶ αὐτὸν κόσμου.

Ὁ ἀποδεχόμενος ἄρα ὅτι ὁ ἀνθρώπινος τύπος, ὁ τύπος οὗτος ὁ μᾶλλον τετελειωμένος, τὸ γένος τοῦτο τὸ μετὰ πάντων ἐξαιρετικόν, ἔλαθε μὲν γένεσιν ἐν πλείοσιν ἐμφανείας κέντροις, οὐδὲν δ' αὐτῶν ἐχαρακτήρισεν εἰδικῶς, ἐνιαίαν θὰ ἐποίει ἐξάρεσιν.

Ὅτω θερμῶς θιασώτης καὶ ἂν ᾗ τις τῆς πολυγενείας, ὅτι δὲ μείζονα ἀριθμὸν ἀνθρωπίνων εἰδῶν καὶ ἂν ἀποδεχθῇ, δέον ν' ἀναγκωρίσῃ ὅτι ὁ ἀρχέγονος ἐπαυλισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν ἐνὶ μόνῳ ἐμφανείας κέντρῳ καὶ ὁ δι' αὐτοῦ χαρακτηρισμὸς τοῦ κέντρου ἐκείνου εἰς τὸ λογικὸν πόρισμα πάντων τῶν ὑπὸ τῆς ζωολογικῆς γεωγραφίας μαρτυρουμένων γεγονότων.

Ἀλλὰ πολλῶν δὴ μᾶλλον πᾶς ὁ τὸ μονογενὲς τοῦ ἀνθρώπου πρεσβεύων δόγμα, βλέπων τὸ προνομιοῦχον τοῦτο εἶδος, τὸ ὑπὲρ πάντα τᾶλλα ἐξέχον, κατανοήσας ἕνα τῶν εἰδικῶν ἐκείνων τύπων τῶν χαρακτηριζόντων τὸ κέντρον, τὴν χώραν ἐν ᾗ ἐνεφανίσθησαν, ὃν τρόπον, φέρ' εἶπεν, ὁ ὀρνιθόρυγχος, ὁ aye aye, ἡ ghou χαρακτηρίζουσι τὴν μεσημβρινὴν Αὐστραλίαν, τὴν Μαδαγασκάρην, τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον.

Συλλήθδην δ' εἶπεν, οἱ τῆς ζωολογικῆς γεωγραφίας νόμοι ἄγουσι μὲν μετὰ βεβαιότητος εἰς τὸ διαβλέπειν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον ἐνιαίου ἐμφανείας κέντρου, ἐπιτρέπουσι δὲ νὰ προσθῶμεν ὅτι τὸ κέντρον ἐκεῖνο δὲν ἦτο πιθανῶς μᾶλλον ἐκτεταμένον τοῦ ὑπὸ τοῦ γορίλλου ἢ τοῦ οὐράγγου κατεχόμενον.

Ἀλλ' ἔστιν ἄρα γε δυνατόν προβαίνειν τις ἐτι πορρωτέρῳ νὰ ἐκζητήσῃ τὸν καθορισμὸν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τοῦ κέντρου τῆς ἐμφανείας τοῦ ἀνθρώπου; Μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιληρθῶ τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ πάσα αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας, ἀρκεσθῆσμαι εἰς τὸ διακρῶσαι μὲν τὴν ἔννοιαν, ὑποδείξαι δὲ τὰς πιθανὰς αὐτῇ λύσεις, καθόσον ἐκ τῆς νῦν καταστάσεως τῆς ἐπιστήμης ἐγγχωρεῖ.

Παρατηρητέον ἐν πρώτοις ὅτι περὶ εἶδους τινὸς ζώου ἢ φυτοῦ προκειμένου καὶ περὶ ἐκείνων μάλιστα

ἢ ἡ σινητήριος περιφέρεια εἶναι ἢ μάλλον περιεσταλμένη, οὐδεὶς ἀξιοῖ νὰ μάθῃ τὸ ἀκριβὲς σημεῖον, ἐνθα τυγχὸν κατὰ πρόϊτον ἐνεφανίσθη· ὁ δὲ, περὶ οὗ νῦν πρόκειται ὁ λόγος, προσδιορισμὸς, παντάπασιν ἀόριστός τις, ὧν ἐξ ἀνάγκης κατὰ προσέγγισιν μόνον δυνατὸν γενέσθαι, οὐδὲ δύναται τις πάντως πλειότερόν τι τούτου νὰ ζητῇ, προκειμένου περὶ τοῦ εἵδους τοῦ πανταχοῦ νῦν διεσπαρμένου. Ἐν ταῖς ὁρίοις δὲ τούτοις ἐπιτρέπεται τοῦλάχιστον νὰ μορφώσωμεν εἰκασίας πιθανότητά τινα ἐνεχούσας.

Τὸ ζήτημα παρίσταται ὑπὸ ἱκανῶς ἀλλοίους χαρακτῆρας, καθόσον τις ἐπισκοπεῖ τοὺς ἐνεστώτας χρόνους, ἢ καθόσον ὑπολογίζεται τὴν γεωλογικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀρχαιότητα. Ἐν τούτοις τὰ γεγονότα εἰς τὰς αὐτὰς φέροντα χώρας, διττοὺς ἀκροτάτους ὅρους φαίνονται ἐνδεικνύοντα· ἢ ἀλήθεια ἐγκτεται ἴσως ἀνὰ μέσον τῶν δύο τούτων σημείων.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ὁρίσεται εὐρεῖά τις ἐν Ἀσίᾳ χώρα κυκλουμένη ἐκ μεσημβρίας μὲν καὶ νοτιοδυτικῶς ὑπὸ τῶν Ἰμαλαίων, ἐκ δυσμῶν δὲ ὑπὸ τῆς Βολόρης, ἐκ βορρᾶ δὲ καὶ δυσμῶν ὑπὸ τοῦ Ala-Tau, ἐξ ἄρκτου δὲ ὑπὸ τοῦ Altaï καὶ τῶν διακλαδώσεων αὐτοῦ, ἐξ ἀνατολῶν ὑπὸ τοῦ Kingkhan καὶ ἐκ μεσημβρίας καὶ μεσημβρινοανατολικῶς ὑπὸ τοῦ Felina καὶ τοῦ Kuon Loun. Ἐάν τις κρίνῃ ἐκ τοῦ ὅτι ὁρίσεται νῦν ἑκατ', ὑποτοπάζει ὅτι τὸ μέγα τοῦτο κεντρικὸν ὁροπέδιον περιελάμβανε πιθανῶς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὸ λίκνον πάλαι ποτέ.

Τιφόντι δὲ τοὺς τρεῖς θεμελιώδεις τύπους πασῶν τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν ἀντιπροσωπεύουσιν οἱ περὶ τὸ ὁροπέδιον ἐκεῖνο ἐνδοικιτώμενοι λαοί. Αἱ μελαιναι φυλαὶ εἰσιν αἱ μάλλον ἀποκισμέναι ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτου, ἀλλὰ κέκτηνται ἐν τούτοις σταθμοὺς θαλατσίους, ἐνθα ἀνευρίσκονται ἀκραιφνεῖς ἢ μεγάδες ἀπὸ τῶν νήσων Kioussion μέχρι τῶν Andaman. Κατὰ δὲ τὰς ἡπείρους αὗται συναναμιγρῶσαι τὰ ἑαυτῶν αἷμα μεθ' ἄλλων σχεδὸν τῶν ὑποδεστέρων φυλῶν καὶ τάξεων τῶν δύο γαγγητικῶν χερσονήσων, ἀνευρίσκονται εἰσέτι ἀμιγεῖς ἐν ἀμφοτέραις, προβάλλουσι μέχρι τοῦ Nepal, καὶ ἐκτείνονται πρὸς δυσμὰς μέχρι τοῦ περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς λίμνης Ζαρῆχ, ὡς ὁ Ἑλφιντινὸν ἀποφαίνεται.

Ἡ δὲ κιτρίνη φυλὴ, καθαρὰ ἢ μεμιγμένη ἐνισχοῦ μετὰ λευκῶν στοιχείων, κατέχουσα προδήλως μόνη τὸ περὶ οὗ ἡμῖν ὁ λόγος εἶδος, ἀποτελεῖ τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς καὶ μεσημβρινοανατολικῶς καὶ πρὸς δυσμὰς, ἐνθ' πρὸς μεσημβρίαν ἀναμίγνυται μὲν πλειότερον μετ'

ἄλλων φυλῶν, ἀλλ' οὐχ ἥττον σπουδαῖον ἀπεργάζεται στοιχεῖον τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ δὲ λευκὴ φυλὴ, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν ποικιλιῶν αὐτῆς (ἀλλοφύλων ἢ ἑτεροφυλῶν), φαίνεται ἀμειψθητήσασα αὐτὸ τοῦτο τὸ κεντρικὸν εἶδος πρὸς τὴν κιτρίνην φυλὴν. Ἐν μὲν τῷ παρελθόντι εὐρίσκωμεν τοὺς Yu-Tehi, τοὺς On-souh πρὸς ἄρκτον τοῦ Hoang Ho, κατὰ δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ἐν τε τῇ μικρᾷ καὶ τῇ ἀνατολικῇ Θιβητίᾳ ἐσημειώθησαν ὑπὸ τῶν περιοδευτῶν οἶον νησῶρια, ἀποκλειστικῶς ὑπὸ λευκῶν οἰκούμενα πληθυσμῶν. Οἱ Miao-Tsé κατέχουσι τὰς ὄρεινὰς τῆς Σινικῆς χώρας, οἱ δὲ Siaputh ἀνθίστανται κατὰ πασῶν τῶν προσβολῶν ἐν ταῖς φάραξι τῆς Βολόρης· κατὰ δὲ τὰ ὅρια τοῦ κεντρικοῦ εἴδους ἀπαντῶσι πρὸς ἀνατολὰς μὲν οἱ Ainos καὶ οἱ τῶν ἀνωτέρων τάξεων Ἰάπωνες, καὶ οἱ Tinguianes τῶν Φιλιππινῶν, πρὸς μεσημβρίαν δὲ οἱ Ἰνδοί, ἐνθ' μεσημβρινοανατολικῶς καὶ πρὸς δυσμὰς τὸ λευκὸν στοιχεῖον ἀκραιφνὲς ἢ κεκραμένον δεσπόζει παντάπασιν.

Οὐδεμία ἄλλη ἐπὶ τῆς σφαίρας χώρα παρουσιάζει παραπλησίαν τινὰ σύνθεσιν τῶν ἀκροτάτων ἀνθρωπίνων τύπων, ἐσκεδασμένων περὶ ἐν κοινὸν κέντρον. Καὶ ἐκ μονωτάτου μὲν τοῦ γεγονότος τούτου ἐμπνεόμενος ὁ ρυσιδόφης ἠδύνατο νὰ ὑποτοπάζῃ τὴν ἢν ἀνωτέρω εἰρήνευκον θεωρίαν, ἀλλ' ἤμως καὶ ἄλλοι λόγοι δυνατόν νὰ συμβάλλωσι πρὸς τοῦτο.

Ἐνα τῶν σπουδαιοτέρων λόγων παρέχει ἡ γλωσσολογία. Οἱ τρεῖς θεμελιώδεις τύποι τῆς ἀνθρωπίνης λαλιᾶς ἀνευρίσκονται ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις καὶ ἐν ἀναλόγοις σχέσεσιν. Ἐν τε τῷ κέντρῳ καὶ μεσημβρινοανατολικῶς τοῦ κατὰ τὴν ἰδέαν ἡμῶν κεντρικοῦ εἴδους τὰς μονοσυλλάβους γλώσσας παριστῶσιν ἡ σινική, ἡ μογγικανική, ἡ σιαμική καὶ ἡ θιβητανή· ὡς γλώσσας δὲ συγκολλητικὰς ἢ λεξιλιτικούς ἀπαντῶμεν ἐκ μὲν τοῦ βορειοανατολικοῦ πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τὸ σύστημα τῶν σύγγροιστικῶν, πρὸς μεσημβρίαν δὲ τὸ τῶν Ἀραβιδιτῶν καὶ Μαλαισιῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὰς τουρκικὰς γλώσσας. Ἐπὶ τέλους δὲ ἡ σανσκριτὴ μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς παραγόντων καὶ αἱ ἱρανικαὶ γλώσσαι παριστῶσι κατὰ μεσημβρίαν καὶ μεσημβρινοδυτικῶς τὸ σύστημα τῶν κλιτῶν γλωσσῶν.

Ἀπασαί αἱ ἀνθρώπινοι γλώσσαι ὑπάγονται εἰς τοὺς γλωσσολογικοὺς τύπους, τοὺς περὶ τὸ κεντρικὸν τῆς Ἀσίας ὁροπέδιον περιθροισμένους. Ἐνταῦθα τῶν ἀσιατικῶν ἐκείνων γλωσσῶν, εἴτε κατὰ τὸ λεξικόν, εἴτε κατὰ τὴν γραμματικὴν, ἐγγυτάτην ἀμφαίνουσι συγγένειαν πρὸς διαλίκτους, λαλουμένους ἐν σφύρᾳ.

ἀπωκισμέναις χώραις, ἢ κεχωρισμέναις ἀπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὁροπεδίου διὰ παρεμπιπτουσῶν γλωσσῶν λίαν διαφόρων. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι πολλοὶ γλωσσολόγοι, καὶ μεταξύ ἄλλων ὁ κ. Manry ἐνδόμυχον πρεσβεύουσι τὴν συνάφειαν τῶν Δραβιδινίων γλωσσῶν καὶ τῶν γλωσσικῶν τῆς Αὐστραλίας ἰδιωματῶν καὶ ὁ κ. Pictet ἀνεῦρε πλῆθος ἀρικνῶν λέξεων ἐν ταῖς ἀρχαιοτέραις τῶν καθ' ἡμᾶς εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐξ Ἀσίας ἀκόμη προτλήθον τὰ κατοικίδια ἡμῶν ζῶα τὰ ἐκ παλαιτάτου συνανθρωπευθέντα χρόνου· κατὰ τοῦτο ὁ Γαῖδωρος Geoffroy πληρέστατα συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Dureau de la Malle

Οὕτω λοιπὸν, εἴαν εἰς μόνην τὴν ἐνεστῶσαν χρονολογικὴν περίοδον ἀρκεσθῶμεν, τὰ πάντα ἄγουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ κεντρικὸν ἐκεῖνο ὁροπέδιον ἢ μᾶλλον πρὸς τὸν εὐρύτατον ἐκεῖνον περιόχον. Ἐκείνῳ ἀρέσκειται τις ὑποτιπάζων ὅτι ἐνεφανίσθησαν τε καὶ ἐποπλασσιάσθησαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν οἱ λαοὶ ἐκχυθέντες ὡς ἐξ ὑπερχελοῦς ποτηρίου κατεσκεδάσθησαν, οἷον ἀνθρώπινα κύματα, κατὰ πάσας τὰς Ἰνδίας.

Ἀλλ' αἱ παλαιοντολογικαὶ μελέται ἤγαγον ἐναγχος εἰς πορίσματα ἱκανὰ νὰ τροποποιήσωσι τὰ πρῶτα ἐκεῖνα συμπεράσματα. Οἱ κ. κ. Heer καὶ Σαπόρτας ἐδίδαξαν ἡμᾶς, ὅτι ἐν τῇ τριτογενεῖ περιόδῳ (τῇ γεωλογικῇ) ἢ τε Σιθηρίας καὶ ἢ Σπιτοβέργῃ ἦσαν κεκαλυμμένα, ὑπὸ φυτῶν, εὐκράες μαρτυρούντων κλίμα. Ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ λέγουσιν ἡμῖν οἱ κ. κ. Murchison, Keyserling, de Vernenil καὶ d'Archiac αἱ καθ' ἡμᾶς ἄγοναι πεδιάδες ἔτρεπον μεγάλα ποτηρία ζῶα τὴν τάρανδον, τὸν πρωτόγονον ἐλέφαντα (μαμμού), τὸν τριχόρβινον βινόκερον, κατὰ δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην πάντα ταῦτα τὰ ζῶα, ἐμφανισθέντα παρ' ἡμῖν ἐν ἀρχῇ τῆς τεταρτογενοῦς περιόδου, ἦσαν ἐν Γαλλίᾳ, δὲν ἐπαφίτησαν μόνον.

Εἶπον μὲν ἀνωτέρω ὅτι τὰ εὐρήματα τοῦ ἀδελφ. κ. Bourgeois ἀποδεικνύουσι τὸ κατ' ἐμὲ τὴν ἐν Γαλλίᾳ παρουσίαν τοῦ κατὰ τὴν τριτογενῇ γεωλογικῇν περίοδον ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὰ πάντα φαίνονται τεκμηριούντα ὅτι σπάνιοι τινες καὶ εὐάριθμοι ἦσαν εἰσέτι οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτὸν παρ' ἡμῖν. Οἱ τεταρτογενεῖς πληθυσμοὶ ἦσαν κατὰ τύπους τοῦλάχιστον τοσούτου πολυπληθεῖς, ὅσον ὁ θηρευτικὸς ἐγγυρεῖ βίος.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἄρα γε νὰ φαντασθῶμεν ὅτι κατὰ τοὺς τριτογενεῖς χρόνους ὁ ἄνθρωπος ζῶν κατὰ τὴν ὑπερβόρειον Ἀσίαν παρὰ τὰ μνημονευθέντα τῶν ζώων εἶδη, ἐθήρεα αὐτὰ χάριν διατροφῆς, ὡς βραχύτερον ἐθήρευσεν αὐτὰ ἐν Γαλλίᾳ; Ἀναγκασθέντα δὲ τὰ ζῶα

εἰς μετανάστευσιν πρὸς μεσημβρίαν, τῆς προϊούσης ψύξεως ἕνεκεν, ὁ ἄνθρωπος ὤφειλε, παρακολουθῶν ταῦτα, νὰ ζητήσῃ μὲν ὑπαιώτερον καὶ αὐτὸς κλίμα, νὰ ἔχῃ δὲ πρόχειρον πάντοτε τὴν συνήθη ἄγραν. Οὕτως εὐχερέστερον θὰ ἡρμηνεύετο ἢ τε σύγχρονος αὐτοῦ ἐπέλευσις εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα, καὶ ἡ αἰφνιδία κατὰ τὸ φαινόμενον πολλαπλασίασις τοῦ ἀνθρώπου.

Κατὰ πιθανὸν ἄρα λόγον δύναται τις νὰ μεταβιβάσῃ ἔτι ἀρκτικώτερον τοῦ ἄρτι εἰρημένου περιόχου καὶ τοῦλάχιστον μέχρι Σιθηρίας τὸ κεντρικὸν τῆς ἐμφανείας τοῦ ἀνθρώπου ἕδρα. Ἰσως δὲ ἡ προϊστορικὴ ἀρχαιολογία καὶ ἡ παλαιοντολογία ἐμπεδώσωσιν ἢ ὅλως ἀκυρώσωσιν ἡμέραν τινὰ τὴν εἰκασίαν ταύτην.

Ὅπως ποτ' ἂν ἢ οὐδὲν τῶν μέχρις ὧδε συλλεχθέντων γεγονότων ἐπιτρέπῃ ἡμῖν νὰ ἐντοπίσωμεν ἀλλachoῦ που ἢ ἐν Ἀσίᾳ τὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κοιτίδα. Οὐδὲν δ' ἐπίσης διδόμενον ἄγει εἰς τὸ ζητῆσαι τὴν ἀρχέγονον ἡμῶν πατρίδα ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις εἴτε τῶν νῦν ὑφ' ἡμεῶν ἡπείρων, εἴτε ἐτέρως ἐξαφανισθείσης ἡπείρου. Ἡ συχνάκις ἐπαναληφθεῖσα ἰδέα αὕτη ἰδραίνεται ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως ὅτι τὸ κλίμα τῆς σφαίρας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμφανείας τοῦ ἀνθρώπου ἦν ταῦτο τῷ νῦν ὑφ' ἡμῶν· ἀλλ' ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη διδάσκει ὅτι ἡ γνώμη αὕτη εἶναι ἀντικρὺς ἡμαρτημένη καὶ πλημμελής. Τούτου δ' οὕτως ἔχοντος, οὐδὲν λοιπὸν ὑπάρχει τὸ ἀντιστρατευόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι αἱ ἡμέτεροι πρόγονοι εὗρον εὐφρεῖς ἅμα καὶ ἐπαρκεῖς βίου συνθήκας μέχρι τῶν ἀρκτῶν τῆς Ἀσίας χωρῶν, ἐνθα μεταβιβάζουσιν ἡμᾶς τοσαῦτα διδόμενα ἐκ τε τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐκ τῆς τῶν ζώων καὶ φυτῶν εἰλημμένα.

Ἐν Ἀρτάκῃ, κατ' αὐγούστον τοῦ 1878.

Ν. Κ. ΛΗΜΝΙΟΣ, ἰατρός.

ΠΡΩΣΣΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ.—Ἐν ταῖς ἐννέα πρωσσικαῖς πανεπιστημίαις, τῷ Λυκεῖῳ τοῦ Βραννοβέργ, καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μίντερ ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ 924 καθηγηταί, ἐξ ὧν 466 εἰσὶ τακτικοί, 7 ἐπίτιμοι, 208 ἔκτακτοι καὶ 243 ὑφηγηταί· φοιτηταὶ δὲ ὑπάρχουσι 8801 ἐγγεγραμμένοι· ἐξ ὧν 7635 πρῶτοι ὑπάρκουσι ἀνήκουσιν δὲ εἰς τὸ Βερολῖνον 2834 εἰς τὸ Βερσλὺ 1253, εἰς τὴν Γοττίγγην 909 εἰς τὴν Βόννην 859, εἰς τὴν Ἄλ 854, εἰς τὸ Κένισβεργ 655, εἰς τὸ Γράιφσβαλδ 410 εἰς τὸ Μαξβούργ 413 εἰς τὸ Μίντερ 306 εἰς τὴν Κίλ 242 καὶ εἰς τὸ Βραννοβέργ 17. Τὸ σύνολον τῶν ἀκρατῶν φοιτητῶν ἢ τοι τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων, ἀναβαίνει εἰς 2340 ἐξ ὧν 2172 εἰσὶ εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ 36 εἰς τὸ Βόν.